

at beklæde Retten som Rævning, hvilket efter Forsøbet af den nedenfor anførte Frist bliver at bekendtgjøre i den Berlingske politiske og Avertissementstidende.

Paa lige Maade forholde, naar en Rævning, der er kommen tilstede, uden lovligt Forsald inddrager sig fra Opfyldelsen af de ham i saadan Egenskab paahvilende Pligter.

Spørgsmaal om Rævningers Ansvar efter denne Paragraf paakendes af Dommerne i Rævningeretten.

Den Paagjældende, for hvem den assagte Kjendelse snarest muligt bliver at forkynde, kan saalænge Rævningeretten eller, i alt Fald Kredsretten endnu er samlet, for Dommerne gjøre Indsigelse mod Kjendelsen, der da bliver at ophæves, naar han beviser, at han har hadt lovligt Forsald og ikke kunnet meddele betimelig Underretning herom.

§ 41.

Udebliver et saa stort Antal af de Indfaldte, at der ikke er 30 Personer tilstede, foranlediger Rævningerettens Formand dette Antal fuldstændiggjort ved Lodtrækning blandt dem, som findes opførte paa Udvalgslisten for den Kommune, hvor Rævningeretten holdes, eller de nærmeste Kommuner. I dette Tilfælde tilstiller Udvalgets Formand Rævningerettens Formand Udvalgslisten. De, hvis Navne efter denne Paragraf ere udrulne, tilsiges strax og ere pligtige at give Møde efter Aftens Barsel.

§ 42.

De, der efter steet Indfaldelse have givet behørigt Møde i Retten som Rævninger, blive ved Samlingens Slutning at udslette af den aarlige Rævningeliste, og altsaa er at medtage ved Lodtrækningen for de paafølgende Samlinger i det Tidrum, for hvilket denne Liste gjælder.

Enhver, der saaledes har mødt som Rævning, kan paa Forlangende uden Betaling erholde Attest herom af Retskriveren.

§ 43.

Der tilkommer de Rævninger, som hoolængere end een Mil fra det Sted, hvor Ræv-

ningeretten holdes, fri Befordring fra deres Bopæl til dette Sted og igjen tilbage. Derimod erholde Rævninger ikke Diæter.

Kapitel 3.

Offentlige Anklagere.

§ 44.

I Epidfen for den offentlige Anklagemyndighed staaer en Statsanklager, som bestikkes af Kongen. Den, der bestikkes i dette Embede, maa være i Besiddelse af de Egenskaber, som efter Lovgivningens udfordres til at være Medlem af de overordnede Retter.

§ 45.

Statsanklageren er berettiget til selv at optræde paa det Offentliges Regnie i de Strafferetsfager, som inddringes for Høiesteret. Han kan ligeledes selv udføre Forretningerne som offentlig Anklager ved Rævningeretterne og Kredsretterne.

§ 46.

Til at staae Statsanklageren bi bestikkes af Kongen 7 Overanklagere, — een for hver Rævningekreds, — blandt Mænd, der ere eller kunne bestikkes til at være Sagjorere ved Overretterne. De maae i Reglen være bosatte hver i sin Rævningekreds.

Naar Forundersøgelsen i en Sag er sluttet tilstilles de optagne Forhører i Udskrift vedkommende Overanklager, for at han kan foretage det Fornødne og navnlig, hvor dette efter de i det Folgende givne Forskrifter tilkommer ham, tage Beslutning om Anklage. Forovrigt fastsættes Fordelingen af Forretningerne og det nærmere indbyrdes Forhold mellem Statsanklageren og Overanklagerne ved en af Justitsministeren efter modtaget Forslag fra Statsanklageren udarbejdet Forskrift. Denne Forskrift meddeles samtlige Over- og Underdomstole til Efterretning og bliver derhos offentliggjort. Det bliver altid at iagttage, at enten Statsanklageren eller en af Overanklagerne udfører Forretningerne; som offentlig Anklager ved Rævningeretterne; dog kan i Tilfælde af Forsald Justitsministeren efter Forslag af